1.12.2022 Julkinen

Vero-osasto
veroasiantuntija Tiia Hyysalo

Valtiovarainvaliokunnan verojaostolle

Lakialoite laeiksi tutkimus- ja kehittämistoiminnan menoihin perustuvista lisävähennyksistä verotuksessa ja verontilityslain 12 ja 12 f §:n ja tuloverolain 124 ja 124 b §:n muuttamisesta sekä niihin liittyviksi laeiksi

Valtiovarainministeriö lausuu vastineenaan valtiovarainvaliokunnan verojaostolle toimitettuihin lausuntoihin kunnioittavasti seuraavaa:

Verokannustinta koskevan hallituksen esityksen valmistelu valtiovarainministeriössä

Lakialoite perustuu hyvin pitkälti hallituksen esitysluonnokseen laiksi tutkimus- ja kehittämistoiminnan menoihin perustuvista lisävähennyksistä verotuksessa. Kyseisen hallituksen esityksen ensivaiheen luonnos on ollut lausuntokierroksella elosyyskuussa 2022, jonka jälkeen esityksen valmistelua ja viimeistelyä valtiovarainministeriössä jatkettiin lausuntopalautteen perusteella ja hallituksen poliittisen ohjauksen mukaisesti. Koska hallituksen esitys jäi antamatta, ei viimeisteltyä luonnosta esityksestä ole julkaistu valtioneuvoston hankesivulla, mutta luonnos on toiminut nyt käsiteltävänä olevan lakialoitteen pohjana. Käytännössä ainoa varsinainen substanssimuutos viimeistellyn hallituksen esitysluonnoksen ja lakialoitteen välillä on ylimääräisen lisävähennyksen tason nostaminen 35 %:sta 45 %:iin.

Hallituksen esityksen valmisteluprosessi on hyvin määrämuotoinen ja esimerkiksi esityksen rakenne on pitkälti yhdenmukaistettu. Lakialoitteen ollessa hallituksen esitysluonnoksesta itsenäinen ja erilaisen prosessin kautta etenevä lainvalmistelutapa, on lakialoitteesta luonnollisesti jäänyt puuttumaan tiettyjä osuuksia, jotka jatkovalmistellussa hallituksen esitysluonnoksessa ovat olleet mukana. Tällaisia osuuksia ovat erityisesti laajempi vaikutusten arviointi, vaihtoehtoisten keinojen esittely, kansainvälinen vertailu, lausuntopalautetiivistelmä sekä tarkempi kuvaus esityksen valmistelun vaiheista, tässä tapauksessa esimerkiksi tarkempi analyysi

EU:n valtiontukioikeuden soveltumisesta sekä perustelut lausuntopalautteen jälkeisistä esitysluonnokseen tehdyistä substanssimuutoksista. Tästä syystä on positiivista, että lakialoitteessa on hyödynnetty valmisteltua hallituksen esitysluonnosta pykälämuotoilujen sekä säännöskohtaisten perusteluiden osalta.

Lain voimaantulon, soveltamisen ja valmistelun aikatauluista

Valtiovarainministeriö haluaa lausunnossaan edelleen korostaa erityisesti jo edellisessäkin lausunnossaan esille nostamiaan lain voimaantulon, soveltamisen ja valmistelun aikatauluihin liittyviä seikkoja.

Lakialoitteessa ehdotetaan, että ehdotettua lakia sovellettaisiin ensimmäisen kerran verovuodelta 2023 toimitettavassa verotuksessa. Aloitteen mukainen lakiehdotus vastaa hallituksen esitysluonnoksen ehdotusta. Kuitenkin tilanne on valmistelun osalta tässä kohtaa erilainen, koska lakia valmistellaan nyt aloitteen kautta huomattavasti myöhemmässä aikataulussa kuin hallituksen esityksen virallisten lainvalmisteluprosessiaikataulujen kautta olisi ollut tarkoitus. Kuten valtiovarainministeriön edellisessä lausunnossa todettiin, olisi hallituksen esitys tullut vuoden 2023 talousarvioesitykseen liittyvänä esityksenä antaa jo viikolla 38, tai viimeistään viikolla 42, jos laki olisi haluttu voimaan 1.1.2023 alkaen. Tämä heijastuu erityisesti käytännön järjestelyihin sekä verovelvollisten tasolla että Verohallinnossa (mm. verotuslomakkeiden ja IT-järjestelmien päivitys ja ohjeen valmistelu).

Verohallinto on lausunnossaan todennut, että verokannustinta koskeva Verohallinnon ohje ei tule valmistumaan 1.1.2023 mennessä, vaan ohjeen saaminen verovelvollisten käyttöön voi viivästyä jopa pitkälle ensivuoden alkuun. Valtiovarainministeriö yhtyy Verohallinnon verojaostolle antamassa lausunnossa esittämiin näkemyksiin koskien tarvetta lakiehdotuksen soveltamisen lykkäämistä ensimmäisen kerran vasta verovuodelta 2024 toimitettavaan verotukseen:

> ”Verohallinto katsoo, että viranomaisen olisi tarpeellista ohjeistaa näin tulkinnallisesta asiasta jo hyvissä ajoin ennen veroilmoitusten antamista. Tilanne, jossa samaan aikaan pohditaan miten sääntelyn tulkintaraamit rakentuvat sekä jouduttaisiin ohjaamaan jo verovelvollisia esimerkiksi Verohallinnon neuvontapalveluissa, ei ole missään määrin toivottava.”

Valtiovarainministeriö katsoo, että kyseessä on Suomen yritysverojärjestelmässä uudenlainen verokannustin, johon todennäköisesti liittyy paljon käytännön tason tulkintakysymyksiä lähtien siitä, miten käsite ”T&K-toiminta” tulee verotuksessa määritellä. T&K-toiminta on käsitteenä hyvin moninainen, eikä sen avaaminen lakipykälässä riittävällä tarkkuudella verolain käytännön soveltamisen kannalta ole ollut mitenkään mahdollista. Määritelmää on pyritty avaamaan säännöskohtaisissa perusteluissa, mutta verovelvollisten kannalta olisi ensiarvoisen tärkeää, että Verohallinnon tarkka ja huolella valmisteltu ohjeistus olisi käytettävissä hyvissä ajoin

ennen lain soveltamisen alkamista. Tätä Verohallinnon ohjeistuksen tarvetta on korostettu hyvin vahvasti myös verojaostolle lakialoitteesta annetuissa asiantuntijalausunnoissa sekä hallituksen esitysluonnokseen aiemmin annetuissa lausunnoissa.

Erityisen ongelmalliseksi tilanne muodostuu sellaisten verovelvollisten osalta, joiden murretut tilikaudet ja siten verovuodet päättyvät jo vuoden 2023 alussa, ulottuen taaksepäin pitkällekin vuoden 2022 puolelle. Esimerkiksi 31.1.2023 päättyvän 12 kk tilikauden verovelvollisen verovuosi 2023 kohdistuu ajalle 1.2.2022–31.1.2023. Tällaisen verovelvollisen tulisi antaa verovuoden 2023 veroilmoitus toukokuun 2023 lopussa. Verohallinnon lausunnon mukaan veroilmoittaminen tulisi tällaisille murrettujen tilikausien yhtiöille mahdollistaa jo heti vuoden 2023 alussa.

Mikäli laki tulisi voimaan 1.1.2023 ja sovellettavaksi ehdotuksen mukaisesti jo verovuodelta 2023, tarkoittaisi tämä sitä, että murrettujen tilikausien verovelvolliset, joiden verovuosi 2023 päättyy jo alkuvuodesta 2023, joutuvat eriarvioiseen asemaan suhteessa muihin toimijoihin siksi, että ohjeistus ei ole valmis eikä edes veroilmoittaminen välttämättä ole mahdollista ajallaan. Lisäksi lakiehdotuksen mukaiseen voimaantulopykälään olisi valtiovarainministeriön edellisessä lausunnossa esitetyllä tavalla tarpeen täsmentää, että säädettävästä soveltamisvuodesta huolimatta vain lain voimaantulon jälkeiset menot voitaisiin laskea lisävähennysten perusteeseen (tai muutoin lisävähennystä saisi myös jo vuoden 2022 aikana ennen lain voimaantuloa aiheutuneista menoista, joihin verokannustin ei tavoitellulla tavalla ole ehtinyt kannustaa). Tässä tapauksessa tämä tarkoittaisi sitä, että murretut tilikauden saisivat ensimmäisenä verovuonna 2023 hyödyntää verokannustinta vain osalta verovuotta. Tämä heijastuisi seuraavana vuonna myös ylimääräisen lisävähennyksen perusteeseen, ja tulisikin erityisesti säätää, miten murrettujen tilikausien osalta toteutetaan vertailuarvon laskeminen.

Edellä esitetyn perusteella valtiovarainministeriö toistaa ehdotuksensa siitä, että laki pyrittäisiin saamaan voimaan 1.1.2023 alkaen, mutta sitä sovellettaisiin ensimmäisen kerran yleisen lisävähennyksen osalta vasta vuodelta 2024 toimitettavassa verotuksessa ja ylimääräisen lisävähennyksen osalta vuodelta 2025 toimitettavassa verotuksessa. Näin verovelvollisilla olisi käytettävissään Verohallinnon antama ohjeistus ajoissa, mitä on pidetty verovelvollisia edustavien sidosryhmien lausunnoissa erittäin tärkeänä. Lisäksi tällöin kannustin kohdistuisi myös murrettujen tilikausien yritysten osalta vain sellaiseen toimintaan, johon yhdistelmävähennyksen kannustinvaikutus on aidosti voinut vaikuttaa.

Kannustimen muotoilu

Yleistä

Verokannustimen muotoilun osalta valtiovarainministeriössä on tehty laajaa vaihtoehtojen vertailua, jota on avattu tarkemmin jo hallituksen esityksen lausuntovaiheen luonnosversiossa[1]. Merkittäviä muutoksia tähän taustavalmisteluun ei jatkovalmistelussa tehty muilta osin kuin konsernikohtaisen ylärajan perustelujen osalta, kun jatkovalmistelussa konsernikohtaisuudesta perustellusti luovuttiin. Tässä vaihtoehtojen vertailussa on hyödynnetty erityisesti kansainvälisen vertailun kautta löydettyjä vaihtoehtoisia esimerkkejä tutkimustoiminnan verokannustimista. Näin päädyttiin valmistelemaan kannustin muodoltaan verotettavasta tulosta tehtäväksi lisävähennykseksi vastaavaan tapaan kuin voimassa oleva ns. yhteistyövähennys sekä edellinen vuosina 2013–2014 voimassa ollut väliaikainen T&K-toiminnan verokannustin. Lisävähennysmuotoisen kannustimen arvioitiin sopivan nykyiseen verojärjestelmäämme parhaiten ja olevan verovelvollisille tuttu, selkeä ja helppokäyttöinen.

Yhdistelmäkannustimen muotoilun vaihtoehtoja ja ehdotukseen lopulta valittuja ratkaisuja on perusteltu tarkemmin hallituksen esityksen lausuntoluonnoksen osiossa 5.2.1.[2] Inkrementaalisen tai yhdistelmäkannustimen puolesta puhuu erityisesti tuoreempi tutkimuskirjallisuus ja tavoite kannustimen kohdistumisesta sellaiseen toimintaan, jota ei olisi tehty ilman verokannustinta. Toisaalta tutkimustulosten soveltuvuudesta Suomen verojärjestelmään ja olosuhteisiin ei ole kokemusta. Inkrementaalisuus myös väistämättä monimutkaistaa kannustinta ja saattaa muotoilusta riippuen johtaa erilaisiin negatiivisiin käyttäytymisvaikutuksiin, kuten investointien lykkäämiseen.

Ylimääräisen lisävähennyksen vertailujakso

Osassa lausuntoja kommentoitiin, että lyhyt vertailujakso voi aiheuttaa negatiivisia käyttäytymisvaikutuksia T&K-toiminnan ajoittamisen suhteen. Lyhyt, vain edelliseen verovuoteen kohdistuva vertailu tarkoittaa, että verovelvolliselle voi tulla edullisemmaksi ”heiluttaa” toiminnan volyymiä ylös-alas joka toinen vuosi, saadakseen maksimaalisen ylimääräisen vähennyksen. Ylimääräisen lisävähennyksen osan muotoilua on myös tältä osin arvioitu tarkemmin hallituksen esitysluonnoksessa.[3] Lausuntovaiheen luonnoksessa ehdotettiin tämän negatiivisen käyttäytymisvaikutuksen hillitsemiseksi ylimääräiselle vähennykselle 50 %:n ns. ”lisääntymiskattoa”,

[1] Valtiovarainministeriössä valmisteltu luonnos hallituksen esityksestä eduskunnalle laiksi tutkimus- ja kehittämistoiminnan menoihin perustuvista lisävähennyksistä verotuksessa, jonka lausuntokierrokselle lähetetyn version nimi on ollut ”hallituksen esitys eduskunnalle laiksi tutkimus- ja kehittämistoiminnan yhdistelmävähennyksestä verotuksessa”. Lausuntoversio luonnoksesta (jäljempänä *HE-luonnos*) on saatavilla osoitteessa https://valtioneuvosto.fi/hankkeet tunnuksella VM058:00/2022: https://vm.fi/hanke?tunnus=VM058:00/2022.
[2] *HE-luonnos*: Verokannustimen muotoilu yleisemmin, ks. s. 12 alkaen, ja tarkemmin yhdistelmäkannustimen muotoilusta, ks. s. 14-16.
[3] *HE-luonnos*, s. 14-16.

eli menojen lisääntymisestä olisi lisävähennystä laskettaessa huomioitu enintään 50 %:n lisäys edelliseen vuoteen verrattuna, jolloin menojen keinotekoinen heiluttaminen ei olisi muodostunut kannattavaksi.

Kuitenkin lausuntopalautteen jälkeisessä jatkovalmistelussa tästä kannustinta monimutkaistavasta lisäedellytyksestä luovuttiin erityisesti siitä syystä, että sen katsottiin perusteetta rajoittavan pienimpien toimijoiden T&K-toiminnan kasvuvauhtia lisävähennyksen laskennassa, minkä voitaisiin arvioida jopa olevan ristiriidassa lain tavoitteiden kanssa. Lisäksi arvioitiin, että ero yleisen ja ylimääräisen lisävähennyksen prosentuaalisissa tasoissa (hallituksen esitysluonnoksessa ylimääräinen lisävähennys olisi ollut 35 %) oli sen verran merkittävä, että kannustin jättää menoja keinotekoisesti yleisen lisävähennyksen piiristä ensimmäisenä vuonna, saadakseen esitettyä suuremman menojen lisääntymisen seuraavana vuonna, vähenisi. Lisäksi arvioitiin lisävähennysten maltillisten ylärajojen ja tuki-intensiteetin (kun otetaan huomioon 20% yhteisöverokanta, 50 %:n ja 35 %:n lisävähennysten verovaikutus olisi vain 10% ja 7%) vaikuttavan siihen, ettei verovelvollisille muodostuisi kannustinta järjestellä T&K-toimintaansa toiminnan kannalta epätarkoituksenmukaisella tavalla pelkän ylimääräisen veroedun toivossa. Jaksotukseen ja ajoitukseen liittyvää optimointia voi toki esiintyä erityisesti verovuoden vaihteen ympärillä, mutta näin lienee aina verovuosikohtaisten enimmäisrajojen tilanteissa.

Aloitteen mukaisessa ehdotuksessa ylimääräisen lisävähennyksen tasoksi on ehdotettu 45 % aiemman 35 %:n sijaan, eli ero yleisen ja ylimääräisen lisävähennyksen prosentuaalisessa tasossa on kaventunut, mikä voi osaltaan lisätä kannustinta heiluttaa toiminnan volyymia vuodesta toiseen. Kuitenkin edelleen lisävähennysten ylärajat ja tuki-intensiteetin taso pysyvät suhteellisen matalina. Lisäksi lyhyen vertailujakson puolesta puhuu ensinnäkin kannustimen selkeys ja hallinnollisen taakan minimointi sekä toisaalta se, että pidemmän aikavälin vertailu saattaisi aiheuttaa negatiivisen kannustimen yrityksille olla tekemättä suuria kertainvestointeja, koska ne voisivat johtaa ylimääräisen lisävähennyksen menettämiseen seuraavilta vuosilta koko vertailujakson ajalta.

Konsernikohtaisen rajan poistaminen

Hallituksen esityksen lausuntoluonnoksessa lisävähennysten ehdotettiin olevan konsernikohtaisia. Ehdotusta perusteltiin erityisesti aggressiivisen verosuunnittelun välttämiseen liittyvillä argumenteilla. Jatkovalmistelussa hallituksen esitysluonnosta muokattiin siten, että lisävähennykset olisivat erillisyhtiöperiaatteen mukaisesti verovelvolliskohtaisia. Ehdotetussa laissa arvioitiin olevan jo muutenkin elementtejä, jotka ehkäisevät aggressiivista verosuunnittelua konsernirakennetta hyödyntäen, erityisesti lisävähennyksen perustuminen vain verovelvollisen omaan toimintaan liittyviin menoihin.

Veronhyvitysominaisuus tappiollisille toimijoille

Muutamassa lausunnossa esitettiin veronhyvitysominaisuuden (tax credit) lisäämistä yhdistelmävähennykseen, jotta kannustin olisi kannustavampi myös tappiollisille toimijoille. Valtiovarainministeriö ei kannata veronhyvitysominaisuuden käyttöönottamista, sillä tällainen ominaisuus ei sopisi lainkaan nykyiseen verojärjestelmäämme. Käytännössä malli tarkoittaisi jonkinasteista verotuen muuntumista suoraksi tueksi, jonka perusteena vain olisi verotukseen liittyvä tuloslaskenta. Mallin käyttöönottoon sisältyisi huomattavan paljon selvitettäviä asioita ja käytännön kysymyksiä, eikä mallia voida pitää Suomen järjestelmän kannalta perusteltuna. Tappiollisten yritysten tukemista mahdollisuudella siirtää T&K-toiminnan tappiot tuleville vuosille normaalien tappioiden siirtymistä koskevien säännösten mukaan voitaneen sen sijaan pitää perusteltuna ja riittävänä.

Ehdotus kannustimen kohdistamisesta pk-sektorille

Lausunnoissa tuotiin esille myös ehdotuksia verokannustimen vaikuttavuuden tehostamisesta, esimerkiksi kohdistamalla kannustinta pelkästään pk-yrityksille. Hallituksen esitysluonnoksen valmistelussa on kuitenkin lähdetty siitä, että perusteltua olisi verokannustimen muotoileminen kaikille toimijoille yleisesti saatavilla olevaksi siten, että se ei muodosta EU-oikeuden näkökulmasta valtiontukea verovelvollisille. Tämä tekee kannustimesta hallinnollisesti kevyemmän ja esimerkiksi mahdollistaa suorien tukien soveltumisen rinnakkain verotuen kanssa (joskaan päällekkäistä tukea ei voisi täysin samoihin menoihin saada), mikä lisää kannustavuutta ja tehostaa tuki-instrumenttien toimintaa toisiaan täydentävinä TKI-toimintaan kannustamisen välineinä.

Vaikutusten ja kannustimen toimivuuden arviointi

Valtiovarainministeriö yhtyy lausunnoissa esitettyihin näkemyksiin siitä, että kannustimen vaikuttavuutta tulisi seurata tarkkaan, jotta kannustimen käytännön toimivuutta ja sille asetettujen tavoitteiden saavuttamista voidaan varmentaa. T&K-toiminnan pitkäjänteisyyden ja toimintaympäristön ennakoitavuuden vuoksi muutoksia kannustimeen tulisi kuitenkin tehdä vain harkiten ja perustellusti.

Verokannustimen valtiontukiluonteen arvioinnista

Valtiontukiluonteen arviointi valmistelun yhteydessä

Aloitteessa on viitattu ehdotetun lain valtiontukioikeudellisen arvioinnin osalta valtiovarainministeriössä hallituksen esityksen valmistelun yhteydessä tehtyyn selvitystyöhön ja analyysiin. Esityksen valmistelun yhteydessä valtiontukiluonnetta on

analysoitu ja keskustelua on käyty myös työ- ja elinkeinoministeriön valtiontukiasiantuntijoiden kanssa.

Analyysissä on päädytty siihen, että toimenpide on yleinen eikä siten muodosta EU-oikeuden näkökulmasta valtiontukea. Hallituksen esitysluonnokseen antamassaan lausunnossa työ- ja elinkeinoministeriö on yhtynyt tähän näkemykseen.

Jatkovalmistellussa luonnoksessa hallituksen esitykseksi asiaa olisi kuvattu siten, että ehdotettu yhdistelmävähennys on luonteeltaan yleinen, eikä se sisällä valikoivia säännöksiä eikä myöskään sellaisia elementtejä, joiden perusteella kannustin voisi tosiasiallisesti muodostua valikoivaksi ja tiettyjä toimijoita suosivaksi. Yhdistelmävähennys on kaikkien tutkimus- ja kehittämistoimintaa harjoittavien yritysten hyödynnettävissä, mikäli näillä toimijoilla on lain määritelmät täyttäviä menoja yhdistelmävähennyksen perusteeksi. Vähennystä voivat hyödyntää sekä elinkeinon että maatalouden harjoittajat toimijan yritysmuodosta ja -koosta riippumatta. Vastaavalla tavalla on vuoden 2021–2027 lain osalta katsottu, ettei tutkimus- ja kehittämistoiminnan yhteistyövähennys muodosta valtiontukea, sen ollessa yleisesti kaikkien keskenään samassa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa asemassa olevien toimijoiden saatavilla.

Lausunnoissa esitetyistä teknisistä muutosehdotuksista

Palkkojen sivukulut

Aloitteessa ehdotetaan hallituksen esitysluonnoksen tavoin, että lisävähennysten perusteeksi laskettavilla palkkamenoilla tarkoitettaisiin vain T&K-työtä tekevälle työntekijälle nimenomaisesti tämän työn perusteella maksettua palkkaa. Peruste ei ehdotuksen mukaan sisältäisi palkkaan liittyviä sivukuluja. Perusteluna tälle on hallituksen esitysluonnoksen valmistelussa ollut paitsi tavoite mahdollisimman selkeästä lisävähennyksen perusteesta, myös hallituksen esityksen valmistelulle budjettiriihen päätöksellä asetettu noin 100 miljoonan euron vuosittaisen verotuottovaikutuksen tavoite.

Osassa verojaoston saamista lausunnoissa on kommentoitu sitä, että ehdotetussa laissa palkka- ja ostopalvelumenoja kohdellaan osin epäneutraalisti, ja koska sivukulut eivät kuulu perusteeseen palkan yhteydessä, mutta voivat sisältyä ostetun palvelun menoihin palveluntuottajan henkilöstökulujen muodossa, suosii verokannustin tältä osin ostettujen palveluiden käyttämistä oman henkilökunnan palkkaamisen sijaan. Myös hallituksen esitystä valmisteltaessa on arvioitu, että ostopalveluiden sisällyttäminen lisävähennysten perusteeseen saattaa jossain määrin kannustaa yrityksiä järjestelemään T&K-toimintaansa ennemmin ostopalveluiden kuin oman henkilöstön palkkaamisen kautta. Kuitenkin tältäkin osin arvioitiin mm., että lisävähennysten maltillisten ylärajojen ja vähennysprosenttien vuoksi kannustin järjestellä toimintoja pelkästään lisävähennyksistä saatavan veroedun vuoksi on suhteellisen pieni.

Mikäli sivukulut olisivat olleet mukana lisävähennyksen perusteessa, olisi tavoitellussa verotuottovaikutuksessa pysymiseksi tullut joko kaventaa lisävähennysten perusteita muilta osin, esimerkiksi luopumalla ostetuista palveluista toisena perusteeksi kelpaavana menoeränä, tai muuttaa kannustimen muita parametrejä, kuten lisävähennysten prosenttitasoja tai enimmäismääriä.

Lähtökohtaisesti voitaneen ajatella, että verokannustimen parametrien laajentaminen hallituksen esitysluonnoksessa esitetyistä esimerkiksi ottamalla palkkojen sivukulut mukaan perusteeseen, olisi mahdollista. Se kuitenkin nostaisi esityksen verotuottovaikutuksia, ellei samalla tehdä muutoksia myös muihin parametreihin. Jos tässä vaiheessa tehdään muutoksia pykäliin, lain soveltamisen lykkääminen vuoteen 2024 on entistä tärkeämpää.

Kuntien veroperustemuutoksista johtuvien verotulomenetysten korvaaminen

Valtiovarainministeriö esittää, että valtiovarainvaliokunta ottaisi mietinnössään kantaa verokannustimen kunnille aiheuttamien kunnallisveron tuoton menetysten korvaamisesta kunnille vuonna 2023 kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetun lain (618/2021) 33 § mukaisesti. Lain mukaan veroperustemuutoksista johtuvia kunnallisverotulomuutoksia vastaava euromäärä maksetaan kunnille valtionosuuden yhteydessä. Yksittäiselle kunnalle maksetaan sen verotulojen menetystä vastaava euromäärä.

Aloitteessa esitetyn muutoksen on arvioitu pienentävän kunnallisveron tuottoa noin miljoonalla eurolla. Vaikutus on huomioitu valtion vuoden 2023 talousarvioesityksessä miljoonan euron lisäyksenä momentilla 28.90.35 (Valtion korvaus kunnille veroperustemuutoksista aiheutuvista verotulojen menetyksistä). Kunnille aiheutuvien verotulomenetysten korvaus ei näin ollen vaadi muutoksia valtion talousarvioon, koska vaikutus on jo huomioitu talousarvioesityksessä. Jotta olemassa oleva lisäys voidaan maksaa kunnille, tulisi asia kuitenkin mainita aloitteen perusteluissa.

Terhi Järvikare
osastopäällikkö, ylijohtaja

Tiia Hyysalo
veroasiantuntija